13. அடக்கம் உடைமை

121. *அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும் அடங்காமை*
ஆரிருள் உய்த்து விடும்

அடக்கம் உயர்வளித்து
அனைத்துப் புகழையும் தந்து தேவனாக்கும் !
அடங்காமை இருள் போன்ற துன்பத்தில்
அடக்கி விடும் !

122. *காக்க பொருளா அடக்கத்தை ஆக்கம்*
அதனினூஉங் கில்லை உயிர்க்கு

காக்க காக்க
காலமெல்லாம் அடக்கத்தை உறுதியுடன் காக்க !
ஆருயிருக்கு என்றும் மேன்மையான
ஆக்கம் தருவது அடக்கம்ஒன்றே !

123. *செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கும் அறிவறிந்*
தாற்றின் அடங்கப் பெறின்

அறிய வேண்டியவைகள் அனைத்தையும்
அறிந்து அடங்கி நடந்தால் . அந்த
அடக்கம் அனைவராலும்
அறியப்பட்டு பாராட்டுப் பெறும் !

124. *நிலையின் திரியா தடங்கியான் தோற்றம்*
மலையினும் மாணப் பெரிது

எந்த நிலையிலிருந்தும் மாறாமல்
என்றென்றும் அடங்கி வாழ்பவன்
எட்டும் உயர்வு – வானத்தை
எட்டிப்பார்க்கும் மாமலையைவிட உயர்வானது !

125. *எல்லார்க்கும் நன்றாம் பணிதல் அவருள்ளும்*
செல்வர்க்கே செல்வம் தகைத்து

பணிவு என்னும் பண்பு என்பது
பலருக்கும் ஓர் செல்வமாகும் – அது
பணம் படைத்த செல்வர்களுக்கோ அந்த
பண்பு மேலும் ஒரு செல்வத்துள் செல்வமே !

126. *ஒருமையுள் ஆமைபோல் ஐந்தடக்கல் ஆற்றின்*
எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து

இருக்கின்ற உறுப்புகளையெல்லாம்
இழுத்து ஓர் ஓட்டுக்குள் அடக்கும் ஆமை போல்
இப்பிறவியில் ஐம்பொறிகளை அடக்கி வாழ்ந்தால்
இனி வரும் ஏழு பிறப்பிற்கும் அதுவே காவல் !

127. *யாகாவா ராயினும் நாகாக்க காவாக்காற்*
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு

எதைக் காக்க முடியாவிட்டாலும் ஒருவர்
எப்படியாயினும் நாவை அடக்க வேண்டும் ! – இல்லை
எனில் அவர் உதிர்த்த சொல்லே
எங்ஙனமும் துன்பத்தில் தள்ளி விடும் !

128 *ஒன்றானுந் தீச்சொல் பொருட்பயன் உண்டாயின்*
நன்றாகா தாகி விடும்

உதிர்த்த சொற்கள் அனைத்தும்
உயர்ந்த சொற்களாயினும் – அதில்
உறுத்தலாய் ஒரே ஓர் தீய சொல்
உட்புகுந்தால் உள்ளது அனைத்தும் கெட்டுவிடும் !

129. *தீயினாற் சுட்டபுண் உள்ளாறும் ஆறாதே*
நாவினாற் சுட்ட வடு

நெருப்பினால் சுட்ட புண் வெளியில்
நெருடலாய் தழும்பு தெரிந்தாலும் ஆறிவிடும் !
வெறுப்பினால் திட்டிய சொற்கள் உள்ளே நிரந்தரமாய்
வெந்த புண்ணாய் மனதில் வடுவாகும் !

130. *கதங்காத்துக் கற்றடங்கல் ஆற்றுவான் செவ்வி*
அறம்பார்க்கும் ஆற்றின் நுழைந்து

கற்பவை எல்லாம் கற்று –
கடுங்கோபத்தையும் காத்து –
அடக்கம் கொண்ட பண்பாளரை
அடையவே தவம் கிடக்குமாம் அறம் !